

Pannónia ösztöndíjprogram élménybeszámoló

A 2024-es őszi félévet a spanyolországi Universidade da Coruña építészmérnöki karán töltöttem a Pannónia ösztöndíjprogram jóvoltából.

Erasmus programra korábban is pályáztam a Fülöp-szigetekre, de végül nem tudtam menni, azonban a kar honlapját aktívan figyeltem, hogy mikor lehet újra pályázni és örömmel láttam, hogy Pannónia ösztöndíjprogram néven van lehetőség egy félévet külföldön tanulni.

Már a program gazdag kínálata is arra ösztönzött, hogy kipróbáljam, milyen lehet fél évig egy másik országban élni, új élményeket és szakmai tudást szerezni. Kíváncsi voltam, mit mesélnek a világ minden tájáról érkező diákok, és alig vártam, hogy új barátságokat kössek.

A lehetőségek közül a Valenciái és a Coruñai egyetem ragadta meg a figyelmemet, és a pályázatom sikerét egy átszállásos repülőút követte: 2024 szeptemberében landoltam az Ibériai-félszigeten, A Coruñában, tele várakozással.

A Coruña egész évben zöld és életteli. Az óceán sós illata keveredik a párás levegővel meg a kis kávézók és tapaszozók illatával. Az emberek sokszínűek, mégis mindenkinben ott bujkál az a spanyol lazaság, ami nyugodttá és vidámmá teszi a hely szellemét. A „go with the flow” kifejezés a hullámokkal tarkított városi látkép miatt itt teljes mértékben együtt rezonál a hellyel és az emberekkel.

A szállásomat az első héten egy ingatlanközvetítő irodán keresztül szereztem közel a városközponthoz és 3 másik külföldi tanulóval laktam egy közös apartmanban, akik Erasmus programon vettek részt és már korábban megbeszéltük, hogy együtt szeretnénk lakni. A szállás 380 euró + rezsziért béreltük, ami a nagyságrendileg havi 1000 euró ösztöndíjból jól ki lehetett gazdálkodni és minden másra egész megfelelően jutott még a támogatásból.

A közlekedés a belvárosban a kis távolságok miatt gyalog vagy A Coruña ikonikus piros buszaival oldottam meg, ami kb.: 20 euró/hó kiadást jelentett. Az ösztöndíj körülbelüli másik felét tudtam élelmiszerekre, illetve és a repülőjegyekre, programokra, utazásokon való részvételre költeni.

Öt kurzuson vettem részt, amelyek új szakmai tudást adtak, és alkalmazhattam bennük a pécsi alapokat. Például a Városépítéset órán egy fenntartható városrész tervezésével foglalkoztunk, amihez sok elemzésen keresztül kellett a várost értelmezni és térképeket készíteni a gyűjtött adatokból. Nagyon tetszett, hogy a féléves feladatokat 3-5 fős csoportokba kellett megoldanunk, ezzel fejlesztve az együttműködést és a feladatmegosztást.

Érdekes volt, hogy az egy félévhez tartozó tárgyakat egy workshop keretében kellett összedolgozni, így például a tervezés és városépítészét tárgy elemeit össze kellett vetni a tanultak alapján. Számos szakmai ismeretre tettem szert egy épületgépészeti tantárgy keretein belül, ahol egy korábban általunk tervezett épületnek kellett egyes rendszereit megtervezni. Ezen kívül egy építészeti rajzolás és művészettörténelem órán számos olyan információt sajátítottam el, amit bár hányszor lát vagy tanul az ember mindig fontos és érdekes újra ismételni.

A tanárok végig segítőkészek voltak, és mindig jutott idő konzultációra, sőt, még kötetlen beszélgetésekre is. A kinti egyetem a pécsi műszaki karhoz hasonlóan magaslaton helyezkedik el a többi karhoz képest így humoros iróniával lehet a kettőt összehasonlítani mire az ember felér az épülethez, de az ottani óceánra való kilátás a pécsi városi látképhez hasonlóan mindent kárpótol.

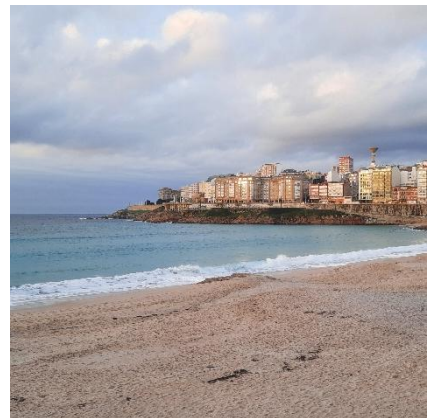
Összességében kinti kurzusokat nagyon élveztem függetlenül attól, hogy a fogadó egyetem szervezettsége és a nyelvi különbségek miatt akadtak problémák, de az ESN segítők, valamint a két egyetem dolgozói mindig tudtak megoldást találni ezekre a nehézségekre

Az első hetek igazi nyaralásként teltek. Új barátokkal töltöttem a nap szinte minden percét, akikkel az egyetemen és a ESN diákszövetkezet által szervezett programokon ismerkedtem meg és kötöttem életre szóló barátságokat.

Az egyetem szervezett tanulmányi kirándulásokat, az ESN jóvoltából pedig a galíciai térség szellemét is felfedezhettem, sőt, egy többnapos túrán egészen Lisszabonig jutottam. Ha nem is kerestem új élményeket, azok maguktól megtaláltak. Szinte minden héten volt valamilyen fesztivál, kulturális nap vagy ünnep például a King and Queen of the Bay szörfverseny, amelyek lassan a helyi szokások és kultúra részévé tettek. Új ízeket, mint főtt polip, helyeket, dallamokat és embereket ismerhettem meg, és az egész félévben nyitott szívvel hagytam, hogy ezek az élmények átfomáljanak.

A félév vége kalandosra sikeredett, mert bár csak kicsit több mint két hétre jöttem volna haza a családomhoz az ünnepekre, egy váratlan műtéten kellett átesnem, ami miatt csak a félév végén 4 napra tudtam visszamenni és lezárni fizikailag és szellemileg a mobilitást. Minden váratlan kaland és nehézség ellenére töretlen maradtam és hittem, hogy Isten és a sors keze a legjobb úton vezet végig mind ez idő alatt.

Úgy érzem, ez az öt hónap többet adott, mint amit valaha reméltem: új barátokat, szakmai inspirációt magabiztosabb angol köz- és szaknyelvi tudást és egy más szemléletet az élethez. Mindenkinek ajánlom, hogy éljen egy ilyen lehetőséggel, mert gazdagabban tér haza. Számomra A Coruña örökre különleges marad, és már most azon gondolkodom, hogyan építhetem be az ott gyűjtött tapasztalatokat a jövőmbé.

1.: Lizsaboni siklóvasút
4.: Churros a parton
7.: Lizsaboni kirándulás

2.: Finis terrae naplemente
5.: az egyetem épülete
8.: Santiago de Compostella

3.: Az első tapaszozás
6.: házak a parton
9.: Pulpo a la gallega